

NADKAZIĆ (1) *vb pf*

Oba a jasne.

[*praet 2 sg m -ś nadkaził.*] ∅ *plusq 3 sg m był nadkaził.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Trochę zepsuć [komu czego]: ktoremu [*kapelanowi*] był wrzod nieczno nádkáził gęby/ iż była opárzyłtha *GórnDworz Q3*.

[*nadkazić kogo:* Iákoś mię śprawcá bołki y ludzki nádkáził/ Dotknąwłzy piorunowym powietrzem zaráził. *VergKoch 57 (Linde).*]

Synonim: napsować.

Formacje współrdzenne cf KAZIĆ.

KCh